

hahden Nuoret Kottlat Aluejärjestö 15-vuotta
27.10.1984

Luoteis-Uusimaa
2.-3.5.1985

Mukavaa, perinteistä ohjelmaa

"Väki voimakas" juhli vappua Nummelassa

Vihdin Naisvoimistelijoiden esitys Savonmaan Hilmasta toi mieleen kesäisen junamatkan. Esityksen oli ohjannut Anne Keto.

"Käy eespäin väki voimakas..." laulettiin Nummelan työväentalolla raikuvasti keskiviikkona vappujuhlassa.

Juhlan tuntua lisäsi myös se, että pääpuhujana kuultiin pääministeri Kalevi Sorsaa. Tilaisuuden päätteeksi pääministeriä kiitettiin käynnistä kauniilla punaisella ruusulla.

Vakavasanaisten puheiden lisäksi perinteisen vappujuhlan ohjelmassa oli musiikkiesityksiä ja tyttöjen liikuntaesityksiä.

Nummelan työväenyhdistys Elon ja Vihdin sos. dem. kunnallisjärjestön vappujuhlassa oli hyvin kiinnostunut jokaisesta esityksestä ja jaksoi myös kiittää esiintyjä raikuvien kättentaputuksin.

Tilaisuuden aloitti Num-

melan torvisoittokunta, jota johti Ilkka Laakso. Kymmenhenkinen orkesteri esitti sävelmät Kevät on tullut, Akselin ja Elinan häävalssi ja Poloneesi.

- Äiti, katso nyt. Laastari on lähtenyt irti, vaati pian neljä vuotta täyttävä Tea-Tuulia äitinsä huomiota kesken Salusiinien esitystä.

Huomautus ei kuitenkaan häirinnyt Kerttu, Taija ja Tuula Näsin esitystä, vaan laulu Floridaan matkustamisesta saattoi jatkua. Luonnonsuojelulaulussa naiset ilmaisivat huolensa hylkeiden ja miesten suojelemisesta. Laulussa hylje ja mies olivat niin yksin, että edustivat lajiensa viimeisiä yksilöitä.

Vihdin Naisvoimistelijat esittivät tilaisuudessa kaksi liikuntaesitystä. Anne Kedon ohjaamassa esityksessä tunnelma oli kuin kesäisellä junamatkalla. Raija Sarjokorven ohjaama esitys toi mieleen keijukaiset. Esityk-

sen nimenä olikin Kevättunnelmia.

Ilkka Moison eläytymisen ruonoon Ylermi oli niin vakuuttavaa, että joku lausahti sankan ihmisjoukon keskellä:

- Kyllä Ilkka sitten osaa.

Hauska selitys sille, miksi Ilkka esitti juuri Eino Leinon runon Ylermi oli, että se on ainut ruono, jonka hän osaa ulkoa. Toisaalta Leinon Helkavirsissä ja Kalevalassa on samanlaista henkeä ja ilmaisuja, joten siksi Helkavirsien esittäminen näin Kalevalan 150-vuotisjuhlavuotena on hyvin sopivaa.

Pirjo Kaitala lauloi kuulijansa suomalaisiin kansallisoromanttisiin maisemiin katsomaan, miten keinu heiluu. Kaitala esitti muun muassa Leevi Madetojan laulun Heijaa heijaa ja säestyksestä vastasi Varpu Vakuri.

Esityksen lomassa juhla-väkiäkin joutui "toihin", sillä

Aarne Pajunen totesi, että nyt oli kaikkien aika hiukan rentoutua ja laulaa. Kevään ja vapun kunniaksi laulettiin yhdessä Matalan torpan balladi ja laulu Keväthuumaus.

Lopuksi tilaisuuteen saatiin vieraita Mäntymäeltä Helsingistä pidetystä SDP:n juhlasta. Työväentalolle saapui neljän miehen joukko, jotka esittivät uuden Lauri Jauhaisen sanoittaman ja säveltämän laulun Me sosialidemokraatit. Ja koska Veikko Helle toivoi, että laulu kuuluttaisiin toiseenkin kertaa, jotta se olisi helpompi omaksua, toive toteutui ja miehet päästelivät ilmoille vielä toisenkin kerran saman laulun.

Tilaisuuden juontaja Aimo Flinkman kertoi, että Nummelan työväentalon perinteisessä vappujuhlassa on aina runsaasti väkeä, ja niin oli sali tälläkin kertaa täynnä viimeistä penkkiä myönten.

Riina Takala

Brin Teljän koululla - SNK. 6.6. - 81

Viljo Pettosen haustus 5.9.-82, Virkkala

Päivin & Tapenin häät 18.6.-83, Klalan kotilla

Salusiinit laulelivat vanhuksille

— Ohjelmistossamme on mukana vanhoja kansanlauluja, jotka vielä ehdin oppia omalta äidiltäni, kertoo Helsingin Nuorten Kotkain ohjelmaryhmä Salusiinien äiti Kerttu Näsi. Kerttu-äiti kävi kolmen oman tyttärensä ja yhden lainalapsen keralla laulamassa myös kaupungin vanhainkodit Työvään Musiikkitapahtuman tunnelmaan eillisissä laitoskonserteissa.

Salusiinien mukana kävi Palmurinteen ja Sääksmäen vanhainkodeissa kauniin kesäpäivän toivotuksin TSL:n Etelä-Hämeen piirijärjestön puheenjohtaja Eino Grönholm, joka kertoi vanhainkotien välle, mitä kaupungissa päivän ja viikonlopun mittaan puuhaillaan. Kuulla saatiin myös tämänkertaisista kaukaisista vieraista. Ensimmäisinä saivat Salusi-

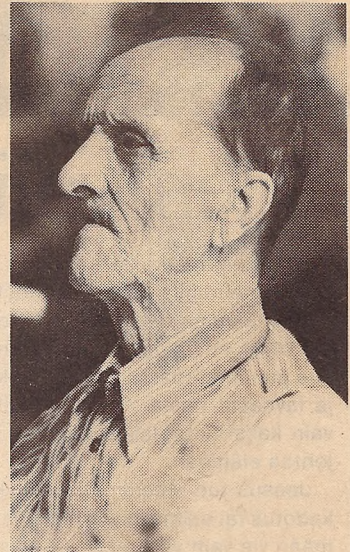
neja kuulla palmurinteeäiset, joita oli kerääntynyt laulun kuuloon henkilökunnan kera täysi ruokasalillinen. Salusiinit laulelivat ilmoille myös uusia lauluja, joiden sanomaa kuunneltiin mieltäviisain mielin.

— Kyllä tytöt lauloivat nätisti, ja lauluissa oli vaaan tuttujaakin, myhäili Palmurinteen asukas Heikki Mäkinen. Nuoruuden leikkisät ja lemmeistä kertovat kansanlaulut taisivat nostattaa mieluisia muistoja monen muunkin kuulijan mieleen.

— Olisipa tällaista edes keran kuukaudessa, veisteli joku pöydän toiselta puolelta. Laulun vaiettua puhkesi ehtoopäivän kahvitaukiossa leppoisa ru-pattelu, olihan mieli taas saanut vaihtelua ja virkistynyttä.

Kuulija tarttui lauluun

Kerttu Näsi pitää vanhuksia mieluisana yleisönä: he seura-

Palmurinteen asukki Heikki Mäkinen tunnisti oitis Salusiini-tytärten lauluista tuttuja, jo nuoruusvuosina kuultuja.

vat ohjelmaa kyllä tyynesti, hiljaisina, mutta heidän näkee olevan esityksissä mukana. Erityisesti lämmitti tyttöjen mieltä Sääksmäen vanhainkodin mummo, joka tutun laulun kuullessaan liitahi mukaan laulamaan.

Salusiinit ovat ennenkin esiintyneet vanhainkodeissa ja muuallakin, onhan ryhmä ehtinyt laulella jo 14 vuotta yhdessä. Salusiinien ensimmäisenä vuonna oli Näsin tytöistä nuorimmainen vasta 3-vuotias. Nyt ovat Näsin neidot jo 17, 19, ja 23-vuotiaita ja lainalapsikin viidentoista.

Ominta Salusiinien yleisöä ovat tietenkin lapset, ovathan

Hyppää keskelle väri-vahvaa EIRIKUVA-kesää.

Voita matka Havaijille.

Osallistu Eirikuvan kesäkisaan liikkeessämme.

Psst.
Tuo filmirullat tullessasi.

Foto Heino

VALTAK. 22-24 PUH. 41 943

ryhmäläiset itsekin joko Kotkia tahi Kotka-ohjaajia. Tänä iltana ryhmä vetääkin Sorrilan koulun iltariehan, ja huomenissa se esiintyy kisällilaulukonsertissa.

Tyttöjä on kuultu Koskissa ennenkin, sillä he kävivät jo toissavuonna laulelemassa musiikkitapahtuman kisällikonser-tissa.

Valkeakosken valiot

Oppivuodet läpäisty

utumatla tämä porukka syntyi. TSL vietti Kuopiossa 60-vuotis-
an, pyydettiin minua muutaman
tytön kanssa sinne laulamaan.
Ksemme oli aivan onneton.

anna Helminen vuolas sana-
kertoo kolmen vuoden takais-
ellitystä muistosta. Esiintyminen
juhliissa oli alkupamaus Musa-
paan ohjelmaryhmätöinnille.

Minna Helminen, Minna Ikä-
mo, Paula Koivisto ja
ko Kosunen ovat taivalta-
alusta monta virstaa eteenpäin.
mään sointia ei enää voi väittää on-
omaksi, kolmiääniset sovitukset
ovat raikkaina ja puhtaina.

Minna ihastuu lauluissa ensin teks-
Paula taas mielttyy melodiaan. Su-
nalle lienevät molemmat yhtä tär-
ä. Tyttöjen toiveita on Jaakko ko-
nut tiivistää yhteen omaan sävel-
seen, runoon Mr. Hawkista.

— Mikä se työväenlaulu oikein on?
— kaikki on kaikille tarkoitettu, ei voi
olla meidän ja teidän lauluja. Tär-
ä asioita työväenliikkeelle ovat toi-
hmissen huomioiminen, luonto ja
ita. Nistä me laulamme.

Musa-Valppaan tytöt eivät usko, et-
ohjelmaryhmät pystyvät säilyttä-
än vanhaa työväenperinnettä. Niin-
uhtinut on luoda uutta.

— Kerran vanhat veteraanit kielsi-
meitä laulamasta taistelulauluja.
e eivät halunneet muistella vanhoja
kavia. Jos tuuri ryhmä laulaa perin-
nisi lauluja, katsotaan sitä karsaasti.
omme me osaa tulkita oikein niitä tun-
ja. Jotta kukaan ei väheksyisi.

— Kukaan on ensimmäisen Musa-Valp-
alle tekemänsä sävellyksen jälkeen

innostunut tekemään lisää. Hän arve-
lee tyttöjen joukosta löytyvän sanoit-
tajankin.

— Tavallisesta pulliaisesta pitäisi
tehdä enemmän lauluja. Siitä kuinka
voimaton se on kaiken edessä.

Musa-Valppaan tie saattaa olla syk-
sällä lopussa. Tyttöjen opiskelupaikat
levittäytyvät satojen kilometrien sä-
teelle.

— Jos meidän jälkeen Kuopioon
syntyy uusi porukka, on hommassa
onnistuttu.

Kun kerran aloitti ei voi lopettaakaan

Helsingin piirin kotkatoiminnassa mon-
net vuodet hääriillyt Salusiinit am-
mentaa elinvoimansa työläisaatteesta.
Ohjelmaryhmän kantava voima on
äiti-Salusiini, Kerttu Näsi. Kertun lap-
set kasvoivat jo pieninä kiinni Nuor-
ten Kotkien toimintaan. Aatteen
eteenpäin vieminen ohjelmaryhmätoi-
minnalla on ollut jo 14 vuoden ajan
koko perheen asia.

— Enoni Reino Helismaa osti ker-
ran mulle kitaran ja sano, että laula
likka vaikka sulla oo ääntä. Siitä kai
se kaikki alkoi, kertoo Kerttu.

— Lapset oppivat jo pieninä vahin-
gossa laulamaan. Helpointa oli ottaa
omat sitten mukaan.

Äiti Kerttu soittaa kitaraa ja laulaa.
"Omia tyttäriä" ryhmässä on kolme,
Tuula, 23, Tiina, 19 ja Taija, 17. Naa-
purista on lainattu mukaan vielä Virpi
Lahtinen. Viiden tarmokkaan naisih-
misen ryhmä kertoo meille vakavista
asioista.

— Me koetaan tärkeiksi ne asiat,

— Vaikka väsyttää, aina silti jatke-
taan.

Tuula Näsi Salusiineista

joista me lauletaan. Laulumme käsit-
televät lähinnä yhteiskunnan paranta-
miseen tähtääviä asioita sekä rauhaa,
kertoo Tuula. Tuulan mukaan Salusi-
nit laulavat lapsista lapsille ja aikuisil-
le, kaikille jotka heitä haluavat kuulla.

Salusiinit on jo vakiintunut termi
Helsingin ympäristön kotkatoiminnas-
sa mukana olleille. Salusiineilla on pal-
jon esiintymisiä ay-liikkeen puolella ja
puolueosastojen tilaisuuksissa. Kaikki
ryhmän esiintymispalkkiot menevät
kotkapiirille.

— Tämä on jo vähän sellainen yl-
peysjuttu, ei tätä hommaa voi lopet-
taa, kun on kerran aloittanut, pohtii
Tuula Näsi.

— Joskus väsyttää ja ottaa päähän,
mutta sitä vaan jatkaa, kun uskoo
omaan asiaansa.

Suomalaisuuden ylläpitäjät Minn-
pelimannit.

Leonard Saari: Suomalaisuus vielä Minnesco

— Suomalaisen siirtolaisten kulttuuri
Yhdysvalloissa ei varmasti katoa.
Se ei ehkä enää kasva, eikä kukoista
entisen lailla, mutta se säilyy, kertoo
kolmannen polven amerikansuomalai-
nen Leonard Saari. Amerikan
kamaraan juurtunut Saari vieraili yh-
tyeensä The Third Generationin kans-
sa Valkeakosken Työväen Musiikkita-
pahtumassa.

Kolmas Sukupolvi on kotoisin Minne-
sotasta, jonne niin monet suomalaiset
viime vuosisadalla muuttivat. Leonard
Saaren ja hänen serkkunsa yhtyeen
viulisti Jeanne Santa Dotyn iso-
vanhemmat tulivat aikoinaan Pohjan-
maalta, pääsivät leveämmän leivän
makuun ja jäivät maahan. Siirtolaissu-
ku kasvoi ja suomen kieli ja kulttuuri
kulkivat polvelta toiselle. Leonardin ja
Jeannen sydän on suomalaisuudessa,
he tuntevat olevansa suomalaisia,
vaikkei suomen kieli oikein enää taivu
suussa.

Minnesotassa sykkii Saaren mukaan
yhä suomalaisuus. Alueen suomalaiset
järjestävät yhteisiä tilaisuuksia ja omia
festivaaleja. Suomalaisen kulttuuri-
ta ylläpitäjä Minnesotassa yhä van-
hemmat, eivät kuitenkaan lah-
neet.

— Aina kun ol-
aan yhdessä
muitaan. Ju-
nassa, bussissa
tai jättävien kut-
silla. Musa-
Valpas on meille
ystävällinen, ei
pelkää kappe-
iden trimma-
mista.

— Jos meillä on
joku tilaisuus,
niin lähteväkin
viihdyttää meitä.

Arvoituksellinen työväenhenki

Ikuinen kysymys siitä, mitä työväenmusiikki itse asiassa on jäi 11:nnessä Työväen Musiikkitapahtumassa Valkeakoskella jälleen ratkaisematta. Onko työväen musiikkia se mitä työväki kuuntelee, vai pohjautuuko idea pelkästään työväenliikkeen taistelulauluperinteeseen. Vanhojen sotaratsujen aseet alkavat ruostua ja sorron yöstä nousseet hyvinvoinnin lellittämät lapset ovat jo keksineet uudet aseet ja usein myös uudet vastustettavat. Meillä on jo niin monenlaista työväkeä, että kaikille yhteistä säveltä ei löydy.

Työväenmusiikin musiikillinen syytetyhdas on siis piilossa ties missä konttorissa, mutta onneksi Hiski Salomaan jalanjäljet löytyivät.

Hiskias Möttö eli taiteilijanimeltään em. Salomaa on monessa suhteessa ollut työväen ja kuplettimusiikillinen vastaus Charles Chaplinille. Hiski Salomaaan tuotannossa välittyy juuri se perusrehellisyys, jota ilman pikkuhiljaa valkokauluksiinsa kuristunut työväen mehenki näyttää latistuvan.

Hiski Salomaa kuvasi aikaansa ja elämäänsä harvinaisella terävänäköisyydellä yhdistäen sosiaalisen olemisensa langat elävään ja lämpimään havainnointiin myös huumorista, jota ilman ei työ kenellekään maistu.

Sekä työväen että porvariston pysähtyneistö on oman aktiviteettinsa puutteessa aina valmis pönkittämään jo ammuin kuolleita. Mekanismissa kutsutaan kauniisti perinteen kunnioittamiseksi. Totakai perinnettä pitää kunnioittaa — mutta ei pelkästään. Miksei Tuomari Nurmio ollut Valkeakoskella Hiskiä uusivasti hyödyntämässä? Songilon televisiovihteestä tutut huuliveikot toki hoitivat homman ammattitaidolla esiintymismielessä mutta se todellinen hiskimäinen ajan henki puuttui.

Hiskin vanhat laulut olivat parempia kuin rahatpois-toteutus.

Homma meni toki himaan, ja yleisö oli ostettu. Kukapa ei voi raskaan työrupeaman jälkeen vastustaa ihan oikeiden televisiotähtien näkemistä elävänä. Kukaan Songilon pojista ei osaa laulaa, ehkä Heikki Kahilan luontevan soinnikasta saundia lukuunottamatta. Viihteen rautainen ammattilaisuus takaa, että raatajat nauttivat.

Kohtuuden nimessä on mainittava, että pojat yrittivät skarpata omaansa mukaan, olihan televisio paikalla hyödyntämässä omiaan. Värssyjä sieltä ja täältä meni uusiksi sanoja muistellessa, mutta muissa lauluissa saatiin jopa pientä silmien takana näkyvää innostusta aikaan.

Salusiinit edustivat kisällilauluperinnettä.

Grönlantilaista kansanmusiikkia

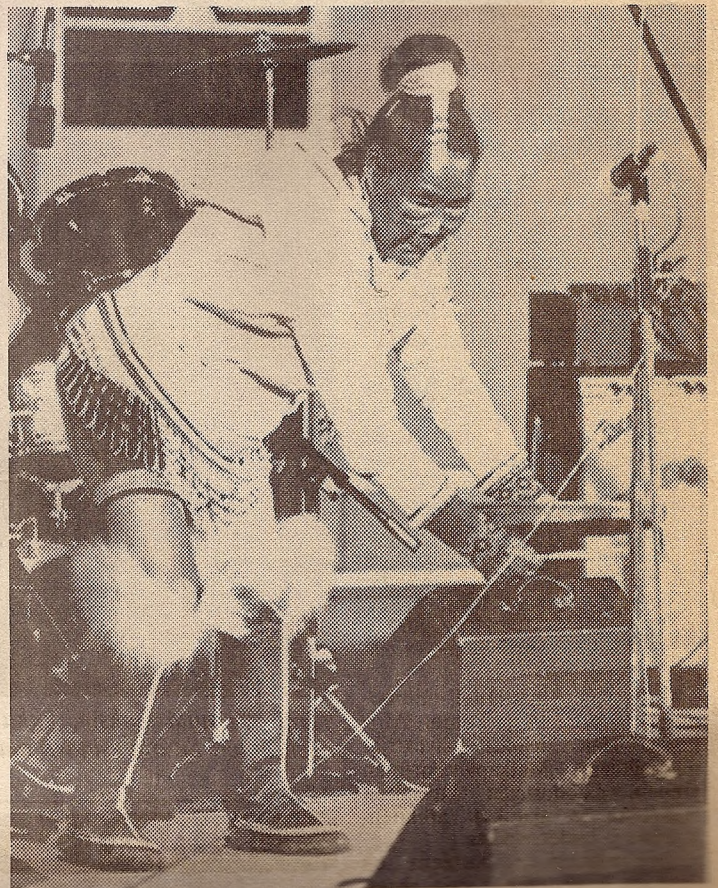
Pekka Gronowin ponnistelujen ansiosta yritettiin työväkeä sivistää myös grönlantilaisen musiikin esittelyllä.

Paikalle ilmestyi kourallinen ihmisiä. Nyt olisi katsomossa kaivattu yhtä rauhanjunnallista!

Vanhukset Tobias Tukulak ja Milka Kuitsi esittivät aluksi perinteistä eskimoiden rumpulaulua Itä-Grönlannista. Kansapuvut koristivat aitoa tunnelmaa. Vain keinuvan käsirummun säestyksellä hukan saamelaisesta joikaten soi sanoma kolmentuhannen vuoden takaa. Ainekset olivat äärimmäisen yksinkertaisia. Elämän jatkuminen, koti ja rakkaus. Mummon lempeä lisääntymisriitti ei ollut säällittävä vaan kaunis.

Juaaka & Aasivikband esitti tämän päivän taistelua beatin tahdisa. Soittimina sähköiset ja klangi täysin moderni. Juaaka Lyberthin laulut olivat väkeviä julistuksia eskimoiden itsenäisyyden ja kansallisen kulttuurin sekä itsetunnon puolesta.

Juaaka ei ole mikään Caruso, mutta esiintyjänä vakuuttava ja sanoma meni perille. Tanskalaisnuorukaisista koottu Aasivikband hoiti homman hyvin harjoitellusti ja yllättävän ammattitaitoisesti. Kitaristi Anders Domnin soolot olivat tajuja, mutta eivät vielä riittävän vaivattomalla teknisellä toteutuksella. Kvintetin väkijäsenä oli varsinainen ammattilainen.

Milka Kuitsi Grönlannista

työlin oleellisesti kuuluvalla musiikilla, joka kuin ilman lämpöä ja valoa.

puhain lausumissani myös kunnioitusta, jota ilman ei työ tennellekään maista.

Sekä työväen että porvariston pysähtyneisö on oman aktiivisuutensa puutteesta aina valmis pönkimään jo ammoin kuolleita. Mekanismit kutsutaan kaunisti perinteen kunnioittamiseksi. Totakai perinnettä pitää kunnioittaa — mutta ei pelkästään. Miksei Tuomari Nurmio ollut Valkeakoskella Hiskiä uusivasti hyödyntämässä? Songilon televisioviitteestä tutut huuliveikot toki hoitivat homman ammattitaidolla esiintymismielessä mutta se todellinen hiskimäinen ajan henki puuttui.

Hiskin vanhat laulut olivat parempia kuin rahatpois-toteutus.

Homma meni toki himaan, ja yleisö oli ostettu. Kukapa ei voi raskaan työrupeaman jälkeen vastustaa ihan oikeiden televisiotähtien näkemistä elävänä. Kukaan Songilon pojista ei osaa laulaa, ehkä Heikki Kahilan luontevan soinnikasta saundia lukuunottamatta. Viihteen rautainen ammattilaisuus takaa, että raatajat nauttivat.

Kohtuuden nimessä on mainittava, että pojat yrittivät skarpata omaansa mukaan, olihan televisio paikalla hyödyntämässä omiaan. Värssyjä sieltä ja täältä meni uusiksi sanoja muistellessa, mutta muissa lauluissa saatiin jopa pientä silmien takana näkyvää innostusta aikaan.

Shown pelasti kuitenkin Marjatta Leppäsen jotenkin niin mukava olemus ja pienistä vippauksistaan huolimatta aina lämmin äänenkäyttö. Parhaimmillaan hän näyttää olevan komediennä, mutta aitoisaisellista lyyristäkin vaistoa tarvittaessa on.

Ohjelman käsikirjoituksesta ja juonnosta vastasi Songilo ja touhu eteni kiitettävästi, sanottavan sisältö välittyi. Mukana oli myös TSL:n Kokkolan kuoro ja amerikansuomalainen yhtye The Third Generation Minnesotasta. Säestyksistä vastasivat harmonikkaryhmä sekä Jani Uhleniuksen johtama, tehtävänsä hyvin hoitanut, studio-orkesteri.

Hiskin lauluja laulettiin *Vapauden kaihosta Ryöstöpolkkaan* mutta myös aikoinaan Amerikoissa vaikuttaneiden Antti Syrjäniemen ja Arthur Kylanderin tuotantoa kuultiin. Riemukkain oli Marjatta Leppäsen hersyvästi tulkitsema *Savonpiian Ameriikkaan lähtö* ja perussuomalaisista eleetöntä ja rehtiä tunnelmointia edusti TSL:n kuoro ja sen tulkitsema sikermä Amerikan lauluja.

Oma lukunsa oli The Third Generation joka edusti jo taiteellisesti sitä lähestymistapaa, jota Songilon otsarypyttömästä iloitte- lusta puuttui. Sympaattinen viisi- henkinen ryhmä koostui aikoinaan sinne muuttaneiden Santojen lapsenlapsista ja sukulaisista. Jeanne Santa Dotyn viulun käsittely oli vetävää ja herkkää *Maanjäristys- polkan* ja *Turkupolkan* tulkinnoissa. Velipoika, oopperalaulajaksi aikova Gregg Santa soitti kitaraa ja lauloi vetoavasti kansanlaulumme *Iloni ja työni*. Muut soittivat haitaria, bassoa ja banjoa.

Pekka Grönrovin ponnistelujen ansiosta yhtiön työntekijät saivat myös grönlantilaisen musiikin esitellyä.

Päikkä ilmeisesti lauralinen ihmisiä. Nyt olisi katsomassa kaivat- ta yhtiä rauhanjunnallista!

Vanhukset Tobias Tukalak ja Milka Kuitsi esittivät aluksi perinteistä eskimoiden rampulaulua lä- Grönlandista. Kansapuvut koristi- vat ainoa tunnelmaa. Vain keino- van käsirummun säestyksellä hii- kan saamelaisesta jolkaten soi sa- noma kolmentuhannen vuoden ta- kaa. Ainekset olivat äärimmäisen yksinkertaisia. Elämän jatkumi- nen, koti ja rakkaus. Mummon lempeä lisääntymisriitti ei ollut sääliittävä vaan kaunis.

Juaaka & Aasivikband esitti tä- män päivän taistelua beatin tahdis- sa. Soittimina sähköiset ja klangi täysin moderni. Juaaka Lyberthin laulut olivat väkeviä julistuksia es- kimoiden itsenäisyyden ja kansalli- sen kulttuurin sekä itsetunnon puolesta.

Juaaka ei ole mikään Caruso, mutta esiintyjänä vakuuttava ja sa- noma meni perille. Tanskalaisnuo- rukaisista koottu Aasivikband hoiti homman hyvin harjoittelusta ja yl- lättävän ammattitaitoisesti. Kitaris- ti Anders Domnin soolot olivat ta- jallisia, mutta eivät vielä riittävän vaivattomalla tekniikalla toteutet- tuja. Kvintetin yhteistyö oli var- maa ja musikaalista.

Ainoa moitteiden aihe löytyy oh- jelmiston pituuteen nähden liiaksi toisiaan muistuttavista ja nyanssi- tomista sävellyksistä. Lähes puoli- toista tuntia tasavolyymista beat- hölkää oli liikaa.

Laulelmia pohjoismaisittain

Ruotsalaisen trubaduurin Thors- tein Bergmanin, norjalaisen mesta- ripelimanni Hans Lisperin ja Bar- bara Helsingiuksen konsertti oli yhtä kuin Työväen Musiikkitapahtu- man monin brossyrein mainos- tettu pohjoismainen teema.

Kovin selkeästi eivät ruotsalai- nen laulelmaperinne, norjalainen kansanmusiikki ja Helsingiuksen ralliviihde liity taisteluun työstä ja toimeentulosta mutta ulkomaan- tuulahdukset raikastivat kuitenkin Valkeakosken kovin vanhalle pe- rinteele tuoksahtavaa virallista il- maa.

Thorstein Bergmanilla oli muka- naan myös trio: Christer Persson huilu ja bassoklarinetti, Åke Sjö- berg viulu ja kitara, sekä Lasse Pettersson basso. Bergman lauloi mm. omia sävellyksiään Dan An- derssonin teksteihin *Vaknat* ja *Minnet*.

Parhaimmillaan Bergman tulkit- see rakkauslauluja hienostuneen värjyvällä tunteella, mutta välillä vibraatto luiskahtaa ylimakeaksi. Äänenmuodostuksessa on hieman loirimaista voimaa, joskin aivan lopullinen luontevuus puuttuu.

Konsertin primakseksi taisi jää- dä viulisti Hans Lisper, jonka viu- lu veti vastustamattomasti. Polskat ja valssit keinuivat hambomaisella,

Milka Kuitsi Grönlandista

tyyliin oleellisesti kuuluvalla imul- la, joka kuin liimaa äänen hetkek- si rytmiheilahduksen lakipistee- seen. Lisperin tähän tyyliin muok- kautunut horjahtelematon tekniik- ka sai tuekseen tunteen. Viulu itki ja lauloi oikein.

Barbara Helsingius on paikoin miellyttäväkin, esim kertoessaan ymmärtäväistä ja inhimillistä ker- tomustaan tanskalaisesta merimie- hestä. Hänen laulunsa ovat usein osuvasti sanoitettuja mutta Tauro- Hanssonin ikerhän *Syyslaulun* tulkinnasta olen täysin eri mieltä. Sävelmän tavattoman herkkä kos- ketus ei sovi Helsingiukselle.

Kisällilaulu- katoava taidemuoto?

Sunnuntain kisällilaulukonsertis- sa yritettiin elvyttää jo välillä täysin kadonnutta sosiaalidemokraattista kisällilaulua. Järjestäjät nimittäin katsovat että 70-luvulla herännyt laulu-kehä ei sittenkään ollut mi- tään kisällilaulua, myöhemmin ku-

vaan tulleeesta osallistuvasta rockis- ta puhumattakaan.

Tässä tarkoitettu kisällilaulupe- rinne eli kukoistuskauttaan 50-lu- vulla, jolloin toimivia kisälliryhmiä oli sadoittain. "Kisällilaulu oli en- nen kaikkea ajankohtaista humo- ristista laulua, jossa ruoskittiin po- liittisia vastustajia tai pilailtiin päi- vän tapahtumista tuttujen sävelten nuotilla", sanoo ohjelmalehtinen.

Perinteeseen kuuluu myös, että esiintyjinä on 5—7 tyttöä tai poi- kaa, muttei missään tapauksessa molempia. Sekoituksestahan voisi vahingossa syntyä jotain uutta.

Oli miten oli, mutta kisällien konsertti oli Hiski-homman jäl- keen kisojen elävimpiä. Varsinkin Salusiini eli Kerttu Näsi tyttäri- neen (4) innosti selvästikin ajan- kohtaisella ja oivaltavalla humo- rillaan. Myös laulupuoli sujui yk- siäänisenäkin ihan mukavasti, ja Kerttu ohjaili monisyisen *Tuhki- mon* tarinan etenemistä reteillä spiikeillään.

JUKKA HAURU

Värinegafilmit meille kehitykseen!

Saat kymmenen edun
KYMPPIKUVAT®
HUOMENNA
kun jätät filmisi ma-to
klo 14.00 mennessä
TAI ET MAKSA

EDULLINEN
ELOKUU

KUNNIOITTAVASTI ILMOITAMME, ETTÄ

KANSAN SIVISTYSRAHASTO

ON MYÖNTÄNYT

Salusiinit-ryhmälle

MK 2.250,-

VAKUUTTUNEENA SIITÄ, ETTÄ TE TÄLLÄ
TOIMINNALLANNE EDISTÄTTE NIITÄ PYR-
KIMYKSIÄ, JOTKA KANSAN SIVISTYSRA-
HASTO ON ASETTANUT PÄÄMÄÄRÄKSEEN

HELSINGISSÄ, HUHTIKUUN 18. P:NÄ 19 81

VALTUUSKUNNAN PUHEENJOHTAJA

VALTUKSEN PUHEENJOHTAJA

ASIAMIES

Kansan Sivistysrahasto
Veikko Helteen Rahasto

Paasivuorenkatu 5 A 453
00530 HELSINKI
puh. 90-765 433

LAULUYHTYE SALUSIINIT

SUURI KIIITOS

Toini ja Veikko Helteen timanttihäät on tanssittu.
Pyydämme saada KIIITTÄÄ SINUA osuudestasi illan
onnistumiseen.

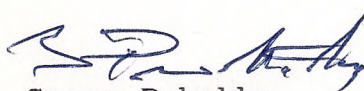
ILTA 3.6.1994 jäi timanttihääparin ja mukana
olleen runsaan yleisön mieliin pysyvänä muistona.

Toivotamme Sinulle ja läheisillesi hyvää kesää.

Helsingissä 6.päivänä kesäkuuta 1994

Kansan Sivistysrahasto
VEIKKO HELTEEN RAHASTO

Matti Louekoski
puheenjohtaja

Seppo Puhakka
asiamies